# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ( δεύτερο τμήμα )
της 15ης Μαρτίου 1989 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 317/86, 48, 49, 285 και 363 έως 367/87, 65 και 78 έως 80/88,

που έχουν ως αντικείμενο αιτήσεις προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ,

1) στην υπόθεση 317/86, του Tribunal de grande instance της Argentan το οποίο ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ

**Philippe Lambert,** εμπόρου, κατοίκου Flers,

και

**Directeur des services fiscaux της Orne,**

2) στις υποθέσεις 48 και 49/87, του Tribunal de grande instance του Verdun το οποίο ζητεί, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιόν του μεταξύ

**Marie-Thérèse Charbonelle,** εμπόρου, κατοίκου Flize ( υπόθεση 48/87 ),

**Willot SARL,** με έδρα την Vandœuvre-les-Nancy ( υπόθεση 49/87 ),

και

**Directeur des services fiscaux της Meuse,**

3) στην υπόθεση 285/87, του Tribunal de grande instance της Nîmes το οποίο ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ

**Établissements Dico SARL,** με έδρα την Avignon,

και

**Directeur des services fiscaux του Gard,**

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

4) στις υποθέσεις 363 έως 367/87 και 78 έως 80/88, του Tribunal de grande instance της Bonneville το οποίο ζητεί, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιόν του μεταξύ

**Sofel SARL,** με έδρα την Sallanches ( υποθέσεις 363 και 366/87, καθώς και 79/88 ),

**Jean-Pierre Auber,** εμπόρου, κατοίκου Megève ( υποθέσεις 364 και 365/87 ),

**Pellerey Display SARL,** με έδρα την Sallanches ( υποθέσεις 367/87 και 78/88 ),

**Jean Mentreau,** εμπόρου, κατοίκου Chatel ( υπόθεση 88/88 ),

και

**Directeur des services fiscaux της Haute-Savoie,**

5) στην υπόθεση 65/88, του Tribunal de grande instance της Nîmes το οποίο ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ

**Louis Garcia,** εμπόρου, κατοίκου Nîmes,

και

**Directeur des services fiscaux του Gard,**

την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 33 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ και των άρθρων 30 και 95 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ( δεύτερο τμήμα )

συγκείμενο από τους T. F. O'Higgins, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και F. A. Schockweiler, δικαστές,

( το σκεπτικό παραλείπεται )

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υποβλήθηκαν από τα Tribunaux de grande instance της Argentan, του Verdun, της Nîmes, και της Bonneville, με αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 1986, της 12ης Φεβρουαρίου 1987, της 29ης Ιουνίου 1987, της 24ης Ιουλίου 1987, της 28ης Οκτωβρίου 1987, και της 13ης Ιανουαρίου 1988, αποφαίνεται:

**1) Το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας ( ΦΠΑ ): ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι από της θεσπίσεως του κοινού συστήματος ΦΠΑ, τα κράτη μέλη δεν μπορούν πλέον να επιβάλλουν επί των παραδόσεων αγαθών, της παροχής υπηρεσιών ή των εισαγωγών που υπόκεινται σε ΦΠΑ, φόρους, δικαιώματα ή τέλη που έχουν το χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών.**

**2) Δεν μπορεί να θεωρηθεί φόρος που έχει το χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών, ο φόρος ο οποίος, καίτοι το ποσό του διαφοροποιείται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του φορολογουμένου αγαθού, και ενδεχομένως, του χώρου που αυτό βρίσκεται επιβάλλεται αποκλειστικώς λόγω της θέσεως του αγαθού στη διάθεση του κοινού, χωρίς να λαμβάνονται πράγματι υπόψη τα έσοδα που μπορούν να προκύψουν από τη θέση του στη διάθεση του κοινού.**

**3) Το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΟΚ εφαρμόζεται, επίσης, στην περίπτωση εσωτερικών φόρων που πλήττουν τη χρήση στην οποία υπόκεινται τα εισαγόμενα προϊόντα όταν αυτά προορίζονται, κυρίως, για τη χρήση αυτή και εισάγονται για το σκοπό αυτό.**

**4) Σύστημα προοδευτικής φορολογίας ανάλογης με τις διάφορες κατηγορίες αυτόματων συσκευών παιγνίων, που επιδιώκει την επίτευξη θεμιτών κοινωνικών σκοπών και δεν παρέχει φορολογικό πλεονέκτημα στην εθνική παραγωγή εις βάρος εισαγομένων ομοίων ή ανταγωνιστικών προϊόντων, δεν είναι ασυμβίβαστο με το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΟΚ.**

**5) Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν εφαρμόζεται επί φορολογικής επιβαρύνσεως προϊόντων καταγομένων από άλλα κράτη μέλη, το ασυμβίβαστο της οποίας με τη Συνθήκη κρίνεται βάσει του άρθρου 95 της Συνθήκης.**